

hvor man ikke maa anlægge en ordinær Maalestok overfor Udgifterne. Jeg finder det ganske naturligt, at man, hvor der er Tale om Indførelsen af en moderne Retsordning, anlægger en Maalestok af en noget anden Beskaffenhed end den, der er justeret til Brug for ordinære Øjemed.

Tilbage har vi saa de Gener og Ulemper, som ved denne Retsreform bliver paaført Befolkningen, og Hovedbetænkkelighederne her rejser sig jo, som vi hørte det under Behandlingen i Folketinget, af den stærke Reduktion af Retskredsene. Det er jo en overmaade stærk Reduktion, der har fundet Sted. Men jeg vil dog sige, at det staaer for mig saaledes, at skal vi overhovedet frem til den Retsreform — og tidligere eller senere, helst tidligere, skulde vi jo dog naa dertil —, forekommer det mig, at økonomiske Hensyn med uafviselig Nødvendighed foreskriver, at der foretages en Reduktion af Kredsenes Antal. Jeg har i al Almindelighed den Opfattelse, at det, der her er foreslaaet, ikke ligger langt ved Siden af en forsvarlig og fyldestgørende Ordning i saa Henseende. Den højtærede Minister har henpeget paa, at man ved Oprettelse af Bitingsteder og Hjælpekontorer kan raade Bod paa den Ulempe for Befolkningen, der vil flyde af den foreslaaede Ordning, og jeg ved, at ifølge Lovforslaget kan saadanne oprettes. Jeg er imidlertid ikke sikker paa, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt i Loven at bestemme, at et Hjælpekontor med en autoriseret Politifuldmægtig skal oprettes i hver af de Underretskredse, som ikke faar Politimester. I øvrigt har jeg med Hensyn til denne Side af Sagen et Par Bemærkninger at gøre. De angaar Reduktionen af de 130 Retskredse til 83; den har, som man kan forstaa, bragt stort Røre ude i Befolkningen. Af Forhandlingerne i det andet høje Ting fremgaar, at man der har skyndt sig at melde sig som Førsteprioritets-havere til de 7 Kredse, som den højtærede Minister administrativt skal kunne oprette. Jeg kunde imidlertid der være fristet til at foreslaa, at man i Henseende til Kredsenes Antal og Inddeling gør Loven definitivt færdig, forinden den forlader Rigsdagen. Jeg tror, det vil være i alle Parter, ogsaa i den højtærede Ministers, Interesse, der vil jo altid være Adgang for Lovgivningsmagten til senere, om det maatte være nødvendigt, at foretage Ændringer. Men som Forholdene nu stiller sig, vil hver enkelt af de Kredse, der skal inddrages, melde sig som Lieb-

haver til de 7, de vil mene sig specielt berettigede til at faa en af disse. Jeg ser f. Eks., at i min Valgkreds melder Rødby og Nysted sig allerede som Liebhaber til Gevinstfordelingen, og det skulde naturligvis kun glæde mig som god Lokalpatriot, om man kunde laane Øre til deres Argumentation. Men i øvrigt vil jeg sige, at jeg ved at beskæftige mig med Kredsinddelingen uvilkaarligt har maattet standse ved Ordningen af Forholdene i Frederiksborg Amt. Der forekommer det mig, at man er gaaet alt for radikalt til Værks og har ført Operationskniven utilbørligt energisk. At de nuværende 130 Retskredse reduceres til 83 eller 90, vil sige, at for hver 3 Retskredse nu skal der fremtidig være omtrent 2. I Frederiksborg Amt er der for Øjeblikket 8 Underretskredse, dem reducerer man til 3. Endvidere skal det nuværende Antal af Dommere ved Underretterne, nemlig 132, reduceres til 94; dette vil sige, at der fremtidig bliver omtrent 3 for hver 4, der er nu. Efter dette skulde Dommerne i Frederiksborg Amt, hvis Antal nu er 8, reduceres til 6, men man reducerer dem til 3. Dette synes mig urimeligt. Man maa vist dog her ved Kredsinddelingen i nogen Maade have overset, til hvilken Grad man farer haardt frem mod Frederiksborg Amt. Jeg mener, at dette bør rettes ved Udvalgsbehandlingen, thi fra hvilket Synspunkt vi end ser Forholdene i Frederiksborg Amt, synes det mig, at dette Amt i fremtrædende Grad er forfordelt. Tager vi Befolkningen udenfor København: 2,200,000 Mennesker, skal den reparteres efter Lovforslaget til 82 Underretskredse. Dette giver 26,800 Mennesker til hver; for Frederiksborg Amt bliver der imidlertid gennemsnitlig 32,100 Mennesker i hver Underretskreds, vel at mærke efter sidste Folketælling, foretaget den 1. Februar. Men nu ved enhver, at der i Sommerhalvaaret finder en meget betydelig Indvandring Sted af Sommerboere til Frederiksborg Amt, en Indvandring, som mindst maa anslaaes til 10,000. Herefter bliver der altsaa gennemsnitligt for hver af disse 3 Retskredse i Frederiksborg Amt over 35,000 Mennesker. Naar man yderligere tager Hensyn til, at Frederiksborg Amts nære Beliggenhed ved København maa forudsættes at foranledige, at der ved Vagabondering stilles særlige Krav til Haandhævelse af Retsplejen, rejser sig for mig uvilkaarligt det Spørgsmaal: hvorledes skal Underretsdommerne i Amtets to største Kredse